

Pravljice na Glasbeni šoli Jesenice

Fairytales at Music School Jesenice

Nina Jamar

Izvleček

V prispevku je opisano, kako v knjižnici Glasbene šole Jesenice s pomočjo pravljic poskrbimo, da učenci spoznajo knjižnico na Glasbeni šoli Jesenice, predšolski otroci, ki obiskujejo Vrtec Jesenice, pa instrumente, ki jih poučujemo na Glasbeni šoli Jesenice. Z obiski učencev, ki na Glasbeni šoli Jesenice obiskujejo predšolsko glasbeno vzgojo, glasbeno pripravnico in prve razrede nauka o glasbi, smo začeli v šolskem letu 2006/2007. Na obisk v Glasbeno šolo Jesenice od leta 2009 enkrat letno vabimo tudi otroke iz Vrtca Jesenice. Pravljice, ki jih uporabimo kot osnovo obiska učencev Glasbene šole Jesenice ali predšolskih otrok iz Vrtca Jesenice, so tematsko povezane z glasbo, branjem, knjigo ali knjižnico. Včasih preberemo tudi kakšno ljudsko pravljico. V zadnjem času pravljice pripovedujemo s pomočjo kamišibaja.

UDK: 027.8:37.018.54:78

Ključne besede: glasbeno šolstvo, šolske knjižnice, pravljice, kamišibaj.

Abstract

The article describes how the fairy tales are used in the library of the Music school Jesenice as a start for the presentation of the library to the youngest children that attend Music school Jesenice and as a start for the presentation of instruments that are taught at the Music School Jesenice to the preschool children that attend Kindergarten Jesenice. The youngest children that attend Music school Jesenice started visiting school library in the school year 2006/2007. From 2009 onwards, also the children from the Jesenice Kindergarten were invited to visit the Music School Jesenice. The topic of the fairy tales that were used for the youngest children that attend Music school Jesenice and preschool children who attend Kindergarten Jesenice was mostly related with music, reading, books or library. Sometimes also some folktales were used. Lately, fairy tales are also narrated with the help of kamishibai.

UDC: 027.8:37.018.54:78

Keywords: music education, school libraries, fairy tales, kamishibai.

Uvod

1 Predstavitev tematike

1.1 Glasbena šola Jesenice

Začetki Glasbene šole Jesenice segajo v leto 1946, ko so bili organizirani glasbeni tečaj (violina, klavir, pihala, solopetje, trobila, violončelo, glasbena teorija). Septembra 1947 je bila z Odlokom ministrstva za prosveto in kulturo Ljudske republike Slovenije ustanovljena Državna glasbena šola na Jesenicah. Prostore je dobila v zgradbi jeseniške gimnazije. Vsa leta je šola vpisovala učence v oddelke za klavir, godala, pihala, trobila, tolkala, harmoniko, kitaro, nauk o glasbi. Oddelek za solopetje je deloval v letih od 1950 do 1971 in od 1981 do 1984, nekaj časa je deloval tudi oddelek za balet. Široka in razgibana dejavnost društva Svobode in gledališča na Jesenicah je v prvih petnajstih letih pritegnila k sodelovanju tudi glasbeno šolo. Tako so učenci sodelovali pri mladinskih spevoigrah, operetah, operi (Tremerski dukat), na proslavah in akademijah. Posebno velja omeniti simfonični orkester glasbene šole, ki je deloval pod vodstvom Rada Kleča. Sestavljali so ga pedagogi, učenci in člani društva Svoboda. Pri izvedbi so jim pomagali tudi poklicni glasbeniki ljubljanske opere in filharmonije. Orkester je naštudiral več samostojnih koncertov, sodeloval pri raznih proslavah in akademijah ter naštudiral program s sodelovanjem oddelka za solopetje. Izvajali so koncerte za violino in klavir vodilnih svetovnih skladateljev (Mozart, Haydn, Čajkovski in drugi). Rado Kleč je vodil tudi harmonikarski in godalni orkester. V letu 1964 se je šola približala tudi učencem in krajanom v drugih občinah. Odprla je dislocirane oddelke v Žirovnici, Kranjski Gori in Mojstrani. Glasbena šola je poleg internih in javnih nastopov prirejala tudi učne ure za učence osnovnih šol, sodelovala na javnih in kulturnih prireditvah v občini, se udeleževala Srečanj glasbenih šol Gorenjske. Dne 15. oktobra 1993 je Glasbena šola Jesenice dobila nove prostore na Kejžarjevi 22 na Jesenicah. Že v šolskem letu 1993/1994 pa so se začele priprave na obnovo največjega kulturnega spomenika na Jesenicah, Kasarne na Stari Savi. Del stavbe, katere obnova je bila končana marca 2005, je od takrat namenjen dejavnosti Glasbene šole Jesenice. Nov prostor vsekakor pomeni tudi veliko novih delovnih izzivov, ki se na Glasbeni šoli Jesenice z velikim ponosom tudi uresničujejo. Predvsem je pomembno omeniti delovanje orkestrrov (simfonični, pihalni, godalni, big band, harmonikarski), baletni oddelek, uspehe učencev na različnih tekmovanjih, Srečanja harmonikarskih orkestrrov Slovenije, sodelovanje s šolami doma in v tujini ter lokalnim okoljem. Od leta 2005 na Glasbeni šoli Jesenice odmevajo tudi citre (**Šestdeset let Glasbene šole Jesenice, 2007**). V letih od 2009 do 2012 je na Glasbeni šoli Jesenice delovala tudi skupina za sodobni ples, odprli so se tudi oddelki za oboo (2007), harfo (2009) in orgle (2016). V letu 2017 je Glasbena šola Jesenice praznovala sedemdesetletnico, ki jo je obeležila z izdajo zbornika, priročnika za korepeticije za balet, zgoščenke s posnetki učencev, koncertom simfoničnega orkestra, koledarjem, slavnostnim koncertom in glasbenim abonmajem jeseniških glasbenikov.

1.2 Knjižnica na Glasbeni šoli Jesenice

Knjižnica na Glasbeni šoli Jesenice je s svojim delovanjem začela v šolskem letu 2003/2004, ko še ni imela svojih prostorov. V knjižnici je bila zaposlena knjižničarka za 0,20 delovnega časa, kar pomeni osem ur na teden. Intenzivno smo začeli z obdelavo gradiva v računalniškem programu Šolska knjižnica. Gradivo je bilo shranjeno na podstrešju in v učilnicah posameznih učiteljev. Pred tem so bile note označene z inventarnimi številkami in žigom, v enotah gradiva pa je bil kartonček, namenjen izposoji gradiva. Evidenca o izposoji gradiva ni bila vodena.

Šolsko leto 2004/2005 je bilo za Glasbeno šolo Jesenice prelomno, saj se je preselila v nove prostore, v Kasarno na Stari Savi, ki je del muzejskega kompleksa Stare Save. Takrat je svoj prvi prostor, 35 kvadratnih metrov, dobila tudi knjižnica. Prva leta delovanja knjižnice na Glasbeni šoli Jesenice so bila namenjena predvsem obdelavi gradiva in vzpostavitvi njenega delovanja. Od šolskega leta 2006/2007 je bil poudarek tudi na povečanju pedagoške dejavnosti knjižnice. Začelo se je z obiski skupin predšolske glasbene vzgoje (GV), glasbene pripravnice (GP) in prvih razredov nauka o glasbi (NGL) v knjižnici. Na obisk v Glasbeno šolo Jesenice smo povabili tudi otroke iz Vrta Jesenice. Da sta tako spoznavanje s knjižnico Glasbene šole Jesenice (GV, GP, NGL) kot spoznavanje inštrumentov (Vrtec Jesenice), ki jih poučujemo na Glasbeni šoli Jesenice, pri tako majhnih otrocih (3 do 6 let) bolj prijetna, osnovo, na kateri gradimo, vedno predstavlja pravljica, tematsko povezana z glasbo, branjem, knjigo, knjižnico. Včasih preberemo tudi kakšno ljudsko pravljico. V zadnjem času pravljice pripovedujemo s pomočjo kamišibaja. Velikokrat pravljice popestrimo z glasbo in včasih lahko govorimo tudi o glasbenih pravljicah.

Pomemben del knjižnice je raziskovanje bogate zgodovine glasbene dejavnosti na Jesenicah in bližnji okolici ter zgodovine Glasbene šole Jesenice, k čemur sodi tudi urejanje fotografskega in avdiovizualnega gradiva, ki nastane ob spremljanju številnih koncertov v okviru Glasbene šole Jesenice. Ob petdeset-, šestdeset- in sedemdesetletnici Glasbene šole Jesenice so izšli zborniki, ki predstavljajo delovanje šole v teh letih. Osnovne podatke o knjižnici, knjižnični red in urnik njenega delovanja si je mogoče ogledati na spletni strani **Glasbene šole Jesenice (2019)**. Za vsako šolsko leto se izdelata Letni načrt in Letno poročilo delovanja knjižnice. Knjižnica deluje v skladu z veljavnim knjižničnim redom. Ima svoj zaščitni znak, Škratka Notka (delo akademskega slikarja Ignaca Kofola), ki učitelje in učence ter zunanje uporabnike seznanja z dogajanjem v knjižnici, jim pomaga ter svetuje pri vseh vprašanjih, povezanih s knjižnico. Aprila 2009 pa smo v knjižnici Glasbene šole Jesenice začeli z vnosom gradiva v sistem COBISS, kar ob vseh drugih dejavnostih knjižnice še vedno poteka.

1.3 Pravljica

Enciklopedija (1995, str. 227–228) navaja, da je pravljica pripoved, v kateri se dogajajo neverjetne, samo v domišljiji mogoče stvari in v kateri navadno zmaga dobro. Na podlagi folklornega pravljičarskega izročila je že zgodaj nastala samostojna pripovedna zvrst umetne pravljice, ki je bila večidel posneta po ljudski pravljici, v obdelavi prevzete snovi samostojna, snovno pa včasih tudi izvirna. Prve umetne pravljice so bile napisane v starem Egiptu, posamezne tudi v grški in rimski književnosti (Apulej, Amor in Psiha) ter v srednjem veku; sočasno so nastajale pomembne pravljичne zbirke v indijski, perzijski, arabski literaturi (*Tisoč in ena noč*). Do srede 19. stoletja so zapisi pravljic na Slovenskem redki in naključni. Prvi jih je v obdobju romantike začel zapisovati Matevž Ravnikar (Poženčan), v narečju pa v obdobju realizma Gašper Križnik v Motniku in okolici. Zasluge, da so slovenske pravljice znanstvenemu svetu razmeroma znane, imata češki učenjak Jiří Polívka in Milko Matičetov, ki jih je pri Slovencih nabral največ, predvsem v Reziji.

Pravljico pa lahko pripovedujemo tudi s pomočjo glasbe. Kot navaja **Voglarjeva (1976, str. 156–157)**, je delež glasbe pri glasbeni pravljici lahko različen. Delež glasbe je lahko majhen. Glasbo lahko samo vključimo v pripovedovanje in ima zgolj dopolnilno vlogo. V pripoved vključimo le eno, lahko dve otrokom znani ali neznani otroški pesmi ali skladbici. Glasba je lahko zvočno ilustrativne narave, pripovedovanje popestrimo z glasbo tako, da, na primer, prihajanje različnih živali zvočno ilustriramo z različnimi inštrumenti. Delež glasbe pa je lahko tudi enakovreden besedilu oziroma je glasbe lahko skoraj toliko kot besedila ali celo več. V glasbeni pravljici *Peter in volk* Sergeja Prokofjeva je glasba pomembnejša kot besedilo. Pomembno pa je, ne glede na delež glasbe v glasbeni pravljici, da pravljico posredujemo kot neprekinjeno celoto in brez motenj. Prav tako je pomembno, da glasbe in besedila ne posredujemo sočasno, saj vpletanje glasbe med napeto pripoved ni primerno.

Pravljico lahko pripovedujemo tudi s pomočjo kamišibaja. Kamišibajkarska predstava je videti tako, da kamišibajkar (pripovedovalec ali prikazovalec) postavi butaj (leseni oder) na dvignjeno mesto, navadno je to miza. V butaju so slike, na katerih je narisana zgodba. Kamišibajkar stopi k odru, odpre vratca in začne pripovedovati zgodbo. Ob tem vleče slike iz butaja tako, kot teče zgodba, vse do konca, ko se vratca butaja spet zaprejo (**Sitar, 2018, str. 10**). Predvsem pa velja poudariti (**McGowan, 2010, str. 10**), da gre pri kamišibaju najprej za vizualno komunikacijo, ki jo nato dopolnimo ali poživimo z ustnimi informacijami. Kot navaja **McGowan (2010, str. XI)**, gre za eno od oblik pripovedovanja zgodb, ki se je razvila na Japonskem v poznih dvajsetih letih prejšnjega stoletja. Kamišibaj je na Japonskem postal med letoma 1940 in 1950 zelo priljubljen. Stereotipna slika uličnega umetnika ponazarja moškega, ki se ukvarja

s prodajo sladkarij. S svojim kolesom potuje od soseske do soseske, prodaja domače sladkarije in pozornost otrok pridobiva s pripovedovanjem zgodb, ki jih pripoveduje tako, da ilustrirane kartice vleče iz lesenega odra. Kamišibaj pa je kmalu postal zanimiv za učitelje, knjižničarje, pripovedovalce zgodb in umetnike po vsem svetu. **Sitar (2018, str. 6)** pa navaja, da je bil slovenskemu občinstvu kamišibaj prvič predstavljen šele leta 2013, torej več kot petdeset let pozneje kot na Japonskem.

2 Pravljice na Glasbeni šoli Jesenice

2.1 Pravljice za GP, PGV in NGL

V knjižnici na Glasbeni šoli Jesenice smo z delom z učenci Glasbene šole Jesenice začeli v šolskem letu 2006/2007, ko se je Glasbena šola Jesenice preselila v nove prostore. Leta 2006, 2007 2008, 2009 in 2011 smo učence glasbene pripravnice (GP), predšolske glasbene vzgoje (PGV) ter prvega razreda nauka o glasbi (NGL) za njihovo obiskovanje glasbene šole nagradili tudi s petimi lutkovnimi uricami, ki jih je obiskalo 225 otrok. V prvi lutkovni urici so nastopile dijakinje Srednje šole Jesenice, program Predšolska vzgoja, z dvema lutkovnima predstavama (*Pod medvedovim dežnikom, Zajček se je izgubil*), v drugi in tretji lutkovni urici so nastopili učenci lutkovnega krožka Osnovne šole Josipa Plemlja Bled (*Sin Srakolin, Polžek Jožek, Pridite, predstava je, Maja in prijatelji ter Vojna zvezd 7*), v četrti in peti lutkovni urici pa je otroke razveseljevalo Glasbeno gledališče Trubadur (*Huda mravljica, Orkester*).

V šolskem letu 2006/2007 se je na knjižnici Glasbene šole Jesenice začelo bibliopedagoško delo. Za učence Glasbene šole Jesenice je bilo v okviru knjižnice izvedenih 61 šolskih ur s poudarkom na pravljicah. Knjižnico je v 61 šolskih urah tako obiskalo že 696 otrok. Enaindvajsetkrat so knjižnico obiskali učenci prvih razredov nauka o glasbi (244 otrok), dvakrat učenci petih razredov nauka o glasbi (17 otrok) ter osemtridesetkrat učenci glasbene pripravnice ali predšolske glasbene vzgoje (435 otrok). Iz **Preglednice 1** je razvidno, da so knjižnico največkrat (63 %) obiskali prav najmanjši otroci, ki šele začenjajo z obiskovanjem glasbene šole. Namen je, da otroci začnejo s spoznavanjem knjižnice čim prej in da bodo tako vsa leta, ko bodo obiskovali glasbeno šolo, obiskovali tudi knjižnico. Cilj obiska učencev Glasbene šole Jesenice v knjižnici je, da spoznajo, kje na Glasbeni šoli Jesenice se knjižnica nahaja in kako jim lahko knjižnica pomaga pri šolanju na Glasbeni šoli Jesenice.

Za to, da bi lahko dosegli ta cilj in otrokom pokazali, kje se knjižnica nahaja ter jih nanjo opozorili, smo kot sredstvo za lažjo komunikacijo z njimi uporabili pravljico, tematsko povezano z branjem, knjigami, knjižnico ali instrumenti, glasbo, notami in podobno. Seznam pravlji, ki

jih pri tem lahko uporabimo, najdete v **Preglednicah 2 in 3**. V šolskem letu 2018/2019 smo se za obisk v knjižnici zahvalili z rezijansko ljudsko pravljico *Kako je rusica pregnala grdinico*. Deloma smo se oddaljili od glasbe in branja, vendar smo skušali otrokom povedati, da ovire obstajajo samo v naših glavah in da včasih lahko tudi majhna, a zelo pogumna mravljica premaga grdinico, ki je še medved ne more. Torej, tudi oni se bodo, če bodo le želeli, lahko naučili igrati na inštrument, če bodo le dovolj pogumni in se ne bodo ustrašili ovir na poti. Po predlogi v knjigi smo izdelali tudi lutke. V šolskem letu 2019/2020 smo se prav tako malo oddaljili od glasbe ter otrokom povedali pravljico *Lisica in polžek*. Gre za priredbo slovenske ljudske basni. Otrokom smo skušali povedati, da se mora tisti, ki rad prelisiči druge, zavedati, da bo lahko tudi sam kdaj prelisičen. Občutki takrat niso prijetni. Zato se je pomembno med seboj spoštovati, sodelovati in si pomagati, da lahko s skupnimi močmi dosežemo velike cilje. Vsi otroci ne bodo glasbeniki, želja pa je, da bi čim več otrok, ki zaključijo nižjo stopnjo glasbene šole, še kdaj igralo v kakšnem orkestru. Idealno priložnost za to ponuja Simfonični orkester Jesenice. Za sodelovanje v orkestru sta medsebojno sodelovanje in spoštovanje ključnega pomena. Zgodbi smo pripovedovali s pomočjo kamišibaja. Pri pripovedovanju pravljice o dogajanju med lisico in polžkom smo imeli, poleg našega škrate Notka, še eno posebno poslušalko – čisto pravo polonico. Ličinka se je zabubila, iz bube je zlezel rumen hrošček, ki je bil iz dneva v dan bolj rdeč. Vzgojena je bila sedempika polonica, ki je bila v enem tednu kar trikrat na obisku v Glasbeni šoli Jesenice. Potem smo jo izpustili v upanju, da si je svoj prostor pod soncem našla na kakšnem lepem travniku. Gre za projekt, namenjen sedempiki polonici in skrbi za njeno preživetje. Da lahko sedempiko polonico vzgojite tudi sami, vse potrebno ponuja slovensko podjetje. Pravljičice večkrat tudi glasbeno obarvamo. V primeru glasbenih pravljic so nam lahko v pomoč tudi posnetki, na katerih so, ali pa so priloženi k besedilu. Za glasbeno popestritev lahko uporabimo kakšnega od inštrumentov. Predvsem izpostavljam Orffova glasbila, ki se nam zdijo za starostno skupino otrok, ki so jim pravljice namenjene, najprimernejše. Inštrumenti ali glasbena podlaga poskrbijo, da se med pripovedovanjem dogaja glasba in da spet pridobimo otrokovo pozornost. Podobno je pri kamišibaju, ko počasi odstiramo slike in ob tem še pripovedujemo. Otroke zanima, kaj se bo zgodilo naprej in kaj bo na naslednji sliki.

Preglednica 1: Obiski otrok v knjižnici, prilagojeni temu, katero vrsto pouka obiskujejo

Vrsta pouka	Število otrok	Odstotek otrok
5. razred NGL	17	2
1. razred NGL	244	35
GP, PGV	435	63

Skupaj	696	100
--------	-----	-----

Preglednica 2: Pravljice na temo branja, knjige, knjižnice, primerne za otoke med tretjim in šestim letom starosti

Avtor	Naslov
Byrne, Richard	Ta knjiga je čisto podivjala!
Carle, Eric	Od glave do peta
Child, Lauren	Oprostite, to je moja knjiga
Gemmel, Stefan	Nekoč je bila ...
Gleeson, Libby	Poglej, knjiga!
Jennings, Sharon	Frančkov bralni krožek
Kocmut, Aleksandra	Andraž spozna knjižnega molja
Krempl, Urša	Racman in knjiga
Podgoršek, Mojiceja	O dečku, ki je pisal pesmi
Podgoršek, Mojiceja	Ivan in skodelica kave
Podgoršek, Mojiceja	Maša obišče šolsko knjižnico
Santiago, Fabi	Tace stran od moje knjige
Schimel, Lawrence	Boš bral knjigo z mano?
Simončič, Vilma G.	Mala muca v knjižnici
Vukmir, Andreja	Lolo v knjižnici
Vukmir, Andreja	Poškodovana knjiga

Preglednica 3: Pravljice na temo instrumentov, ki so primerne za otroke med tretjim in šestim letom starosti

Avtor	Naslov
Bollinger, Max	Palček Anton
Focroulle, Luc	Žabji zbor
Hoyer, Andrea	V glasbeni šoli
Hoyer, Andrea	Na koncertu
Hoyer, Andrea	V muzeju glasbenih instrumentov
Hoyer, Andrea	V operi
Jennings, Sharon	Frančkove glasbene urice
Kokalj, Tatjana	O vetru, ki bi rad pel

Korez-Korenčan, Darja	Dogodivščine vrtnih prijateljev (Črv in kitara, Glinasti lonec in sirkova paličica)
Kovač, Tinkara	Tinka Tonka Flavtonka
Kriščak, Nadja	Marko in note
Litchfield, David	Medved in klavir
Majhen, Zvezdana	Hiša glasbe: o glasbenikih Ipavcih
Majhen, Zvezdana	Zmajček v glasbeni šoli
Mav Hrovat, Nina	Miška želi prijatelja
Muck, Desa	Čudež v operi
Poklukar, Lilijana	Miška si poišče nov dom
Reisel, Vladimir	Čudežna pesmica
Romska pravljica	Kako so nastale gosli
Schiretz, Thomas	Trompetra: mala dinozavrinja
Stinson, Kathy	Violinist
Svetina, Peter	Mrožek dobi očala
Uegaki, Chieri	Hana Hašimoto, šesta violina
Voglar, Mira	Gradič

2.2 Glasbene pravljice za Vrtec Jesenice

V knjižnici Glasbene šole Jesenice smo vključeni tudi v pripravo in izvedbo glasbene pravljice za Vrtec Jesenice. Glasbeno pravljico za Vrtec Jesenice na Glasbeni šoli Jesenice izvajamo že od leta 2009. Otroci iz Vrtca Jesenice so nas tako obiskali že desetkrat. Dvakrat so se nam pridružili tudi učenci nižjih razredov iz Osnovne šole Poldeta Stražišarja Jesenice, ki je osnovna šola s prilagojenim programom. Namen je, da najmlajši otroci s pomočjo pravljice spoznajo čim več inštrumentov, ki jih poučujemo na Glasbeni šoli Jesenice. Če otroke, ko vidijo in slišijo inštrumente, zamika, da bi tudi oni znali igrati na katerega od teh, so vsakega maja vabljeni, da se udeležijo vpisa na Glasbeni šoli Jesenice in potem septembra z učenjem inštrumenta tudi začnejo. Da pa lahko inštrumente predstavimo, nam kot vezno besedilo vedno služi kakšna pravljica. Glasbeno smo popestrili že pesmi, ki jih je napisal Vladimir Reisel in ilustriral Ota Janeček. Izšle so pod naslovom *Čudežna pesmica*. Glasbeno smo popestrili tudi pravljici *O vzvišeni kitari* in *Vilinček Notko*, ki jih je posebej za Glasbeno šolo Jesenice napisala Petra Divjak. Zadnji dve leti smo glasbeno popestrili zgodbo Petre Hoyer z naslovom *V glasbeni šoli*. Ker na Glasbeni šoli Jesenice poučujemo tudi balet, zadnji dve leti ob pravljici tudi zaplešemo. Naj omenimo še to, da je pravljica podprta tudi s projekcijo v PowerPointu, s pomočjo katere prikažemo fotografije, ki prikazujejo dogajanje na Glasbeni šoli Jesenice.

Glasbeno pravljico smo izvedli tudi tako, da smo PowerPoint uporabili namesto kamišibaja. Namesto da bi bile slike vložene v lesen oder, imenovan butaj, smo slike oziroma ilustracije, ki sodijo k pravljici, prikazovali na platnu s pomočjo projekcije.

Začeli smo skromno, s šestimi glasbenimi točkami in eno ponovitvijo glasbene pravljice. Leta 2016 smo se predstavili že s sedemnajstimi glasbenimi točkami, 2019 pa smo za Vrtec Jesenice izvedli tri ponovitve glasbene pravljice z devetnajstimi glasbenimi točkami. Pri izvedbi zadnje glasbene pravljice je tako sodelovalo kar dvajset učencev in šestnajst učiteljev Glasbene šole Jesenice. V vseh teh letih je knjižnico obiskalo 760 predšolskih otrok, zanje smo pripravili 93 točk programa. Ugotavljamo, da je za manjše otroke bolje, da je glasbenih točk več in da je predstavljenih tudi več instrumentov. Tako s kratkimi točkami in pestrim dogajanjem na odru poskrbimo, da obdržimo pozornost otrok.

Pripovedovanje pravljice povežemo s poslušanjem glasbe in tako sami oblikujemo svojo glasbeno pravljico. Imamo privilegij, da smo zaposleni na glasbeni šoli in da pravljico na temo glasbe lahko z glasbo opremijo kar naši učenci pod mentorstvom njihovih učiteljev. Predšolski otroci lahko tako v dvorani Lorenz Glasbene šole Jesenice začutijo delček tega, kar se dogaja za stenami rumene stavbe, imenovane Kasarna. Za stenami se skriva 18 učilnic za individualni pouk, dve učilnici za skupinski pouk, zbornica, knjižnica, koncertna in baletna dvorana. Poslovimo pa se vedno v upanju, da se v prostorih Glasbene šole Jesenice čim prej spet srečamo.

3 Načrti za prihodnost

V prihodnosti želimo nadaljevati z obiski najmlajših učencev v knjižnici Glasbene šole Jesenice kot tudi z glasbenimi pravljicami, ki jih pripravljamo za predšolske otroke iz Vrtca Jesenice. Želimo, da bi obe dejavnosti z vsakim šolskim letom izboljšali in ju naredili še bolj zanimivi za najmlajše obiskovalce. Ker so otroci, ki obiskujejo dejavnosti v povprečju, stari le od tri do šest let, se moramo zelo potruditi, da njihovo pozornost zadržimo petinštirideset minut, kolikor v povprečju traja njihov obisk. Mogoče sta kamišibaj in PowerPoint le dva od načinov, s katerima skušamo biti otrokom zanimivi in malo drugačni. Kdo ve, kam vse nas bo še odneslo na naših pravljičnih popotovanjih. In kdo ve, morda se bomo nekje, nekoč, čez davnih petsto let, spet kje srečali.

Viri

1. Enciklopedija Slovenije. 9, Plo-Ps (1995). Ljubljana: Mladinska knjiga.

2. Glasbena šola Jesenice. Jesenice: Glasbena šola Jesenice. Pridobljeno 16. 1. 2020 s spletne strani: <https://www.glasbenasolajesenice.si/>.
3. Komljen, M. (2010). Glasbena pravljica: diplomsko delo. Maribor: Pedagoška fakulteta, Oddelek za razredni pouk.
4. McGowan, T. M. (cop. 2010). The kamishibai classroom: engaging multiple literacies through the art of "paper theater". Santa Barbara: Libraries Unlimited.
5. Sitar, J. (2018). Umetnost kamišibaja. Maribor: Založba Aristej.
6. Šestdeset let Glasbene šole Jesenice: 1947–2007 (2007). Jesenice: Glasbena šola.
7. Voglar, M. (1976). Otrok in glasba. Ljubljana: DZS.